

Ο λαός οδηγεί τους ταγούς «του»

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ
πρόεδρου της Εταιρείας
Μακεδονικών Σπουδών,
δημοσιογράφου και συγγραφέα

Επί τρία χρόνια, αφού ομολόγησαν τη χρεοκοπία, οι πολιτικοί δράστες της δεν έπαυσαν μέρα - νύχτα να εξαπολύουν εναντίον του λαού σκληρά μέτρα και να δεσμεύονται ότι «είναι τα τελευταία», ενώ οι αντίπαλοι συνεργοί τους δεν κουράζονται να ευαγγελίζονται τη «σωτηρία» διά μαγείας. Ταυτόχρονα οι ποικιλώνυμοι διαμορφωτές της πολιτικής και κοινής γνώμης δεν κόπασαν ποτέ να προβλέπουν «κοινωνική έκρηξη». Κανείς δεν σταμάτησε να ελεεινολογεί τον ελληνικό λαό -οι ξένοι φανερά μέχρι τα περασμένα Χριστούγεννα, οι Έλληνες εμπιστευτικά «μεταξύ μας τώρα» μέχρι ωμά «μαζί τα φάγαμε».

Ωστόσο, σήμερα όλοι συμφωνούμε ότι η κοινωνική έκρηξη δεν επήλθε μολονότι όλα τα μέτρα παραμένουν άδικα, τα περισσότερα έως τον περασμένο Ιούνιο αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά, τα πασοκικά ήταν «μαϊμού» για «τα δικά μας παιδιά», ενώ εξαθλίωσαν πάνω από ένα εκατομμύριο ανέργους, μυριάδες νοικοκυραίους, τα «τιμημένα γηρατειά» και τα νιάτα. Ποιοι, λοιπόν, είναι οι ώριμοι και ποιοι οι ανώριμοι σε τούτον τον τόπο; Οι στερημένοι που στηρίζουν θαυμαστά τους εξαθλιωμένους, πραγματώνουν την αλληλεγγύη και τη συνοχή της κοινωνίας; Ή μήπως η επιφανής κλεφτουριά των χρυσών «ηγαιτών» τάξεων;

Σε όλες τις περιπετειώδεις διακυμάνσεις της τριετίας όλες οι κρίσιμες πολιτικές επιλογές αποδεικνύουν ότι οι ώριμοι, οι υπεύθυνοι, οι προνοητικοί και οι πατριώτες είναι οι απλοί πολίτες -οι χειμαζόμενοι μάλιστα. Είναι ηγέτες χωρίς ηγεσία. Αντίθετα, στον αντίποδα φανερώνονται οι φύσει και θέσει ταγούς: πολιτικοί, δημοσιογράφοι, διανοούμενοι, ακαδημαϊκοί, δικαστές, συνδικαλιστές, κρατικοί λειτουργοί, επι-

χειρηματίες, επιστήμονες κ.λπ. κωφοί, κενοί και ιταμοί. Οι λίγες εξαιρέσεις επιβεβαιώνουν τον κανόνα. Ας ακολουθήσουμε, λοιπόν, τα αποδεικτικά γεγονότα.

1ον. Το πρώτο δεκάμηνο 2010 οι κυβερνητικοί δράστες υποβάλλουν τον λαό σε σκωτσέζικο ντους. «Λεφτά υπάρχουν» - «λεφτά δεν υπάρχουν», βάζουν «το πιστόλι» στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, έπειτα το χώνουν εκεί που ξέρουμε και τελικά μας το καρφώνουν στον κρόταφο. Οι αντικυβερνητικοί δράστες ανεβαίνουν στα κεραμίδια. Δεξιοί και Αριστεροί, «Αντιμνημονιακοί». Και ο Λαός που πληρώνει το μάρμαρο; Τον

αλλά δεν αντιδρούν. Η αποχή και το μέτωπο λευκά/άκυρα υπερέβη το 60% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων στις έξι από τις ένδεκα επίδικες Περιφέρειες του β' γύρου και το 50% στις υπόλοιπες πέντε. Ενδεκα από τους 13 Περιφερειάρχες εξελέγησαν με μόλις το 25% των εγγεγραμμένων και ορισμένοι με μόνον το 20%.

Το ΠΑΣΟΚ εγκατέλειψαν 1.100.000 ψηφοφόροι του 2009 και την ΝΔ 550.000 ψηφοφόροι του 2009, οπότε είχε χάσει άλλους 700.000! Η λαϊκή αποδοκιμασία ήταν τόσο έντονη, ώστε 4 Περιφερειάρχες της ΝΔ εξελέγησαν, ενώ, σε σύγκριση με τον α' γύρο, έχασαν: 26.115 ψήφους στη Δυτική Ελλάδα, 15.031 στην

Ριά. Χάνει τη νομιμοποίησή του, επειδή έχασε την πολιτική αποστολή του και, φυσικά, το ήθος του. Ελαβαν, άραγε, οι πολιτικοί το πολιτικό μήνυμα; Συνειδητοποιούν ότι ιστορικά η εθνική κρίση αποτελεί εν δυνάμει και τη μήτρα της εθνικής αναγέννησης; Είναι πρόθυμοι και ικανοί να ανταποκριθούν;

2ον. Μέχρι και τον Ιανουάριο 2011 την Ελλάδα κυβερνά κουτσά-στραβά και συχνά ούτε καν κυβερνά ένα σοσιαλιστικό λαϊκιστικό κόμμα, το οποίο εφαρμόζει την πιο δεξιά πολιτική της Μεταπολίτευσης και συγκρούεται κατά μέτωπον με τον εαυτόν του: την ιδεολογία του,

νομικών Γ. Παπακωνσταντίνου. Συλλαμβάνεται να υπογράφει με την τρόικα κυβερνητικές αποφάσεις ερήμην των υπουργών. Επακολουθεί ο κακός χαμός. Και ο Πρωθυπουργός ταξιδεύει! Έχει εξοφλήσει πια αλλά κερδίζει χρόνο κατά του λαού έως το Φθινόπωρο, οπότε παραδίδει το σκήπτρο στον Λουκά Παπαδήμο και, συνεταιρικά, στον... Αντώνη Σαμαρά που ψηφίζει το νέο Μνημόνιο!

Μέσα σ' αυτό το Απέραντο Φρενοκομείο, ο λαός, που πληρώνει, δεν χάνει τα λογικά του ούτε την υπομονή του. Νιώθει, όμως, οργή. Να μη θυμώσει, δηλαδή;

3ον. «Να καεί, να καεί, το μπορντέλο η Βουλή» νύχτα-μέρα οι μυριάδες «Αγανακτισμένοι». Αλλά ο λαός δεν την καίει. Είναι ο μοναδικός παίκτης του πολιτικού παιχνιδιού που ενεργεί πολιτικά. Περιμένει υπομονετικά να σημάνει η ώρα της Δημοκρατίας για να μιλήσει. Στις εκλογές του Μαΐου 2012 φανερώνει τη δικαιολογημένη οργή του: ψηφίζει μαζικά ΣΥΡΙΖΑ και Χρυσή Αυγή. Στα δύο άκρα του πολιτικού εκκρεμούς κρεμάει το μήνυμά του: «ώς εδώ πια, κυβερνήστε!». Οι μαρξιστές αναλυτές είναι έτοιμοι να εφορμήσουν στα Χειμερινά Ανάκτορα της Αγίας Πετρούπολης. Ξέχασαν ότι βρίσκονται στην Ελλάδα.

Στις εκλογές του Ιουνίου ο λαός μοιράζει σοφά την κυβέρνηση ανάμεσα στη νέα ΝΔ, στο τιμωρημένο αλλά ακόμη αναγκαίο ΠΑΣΟΚ και στην πραγματική Δημοκρατική Αριστερά. Σε επτά μήνες η Ελλάδα διασώζεται στη Ζώνη του Ευρώ, χρηματοδοτείται, διεθνώς επαινείται και δειλά δειλά αρχίζει να ανασυγκροτείται.

Το ΚΚΕ χάνει, το ΛΑΟΣ εξαφανίζεται, οι ΑΝΕΛ ημιδιαλύονται και υπό τη λαϊκή πίεση ο ΣΥΡΙΖΑ αρχίζει να συμμαζεύεται κρύβοντας την υποχώρησή του σε φωνασκίες. Καλού - κακού ο λαός κρατάει στην άκρα δεξιά και ένα μπουλντόγκ που απλώς είναι μπουλντόγκ: δαγκώνει αλλά δεν σκέφτεται. Πόσοι ταγούς σκέφτονται; Τους οδηγεί ταγός ο λαός. Αυστηρός, ευτυχώς, αλλά μαζικός: «όχι εκλογές τώρα».

Νοέμβριο 2010 στις εκλογές της Αυτοδιοίκησης ο λαός ψύχραιμος δείχνει τον δρόμο στους ταγούς του. Αποσύρεται κατά μάζες από το ΠΑΣΟΚ αλλά παθητικά με αποχή και άκυρα/λευκά. Δεν το ανατρέπει. Υπομένει, ελπίζει και του δίνει προθεσμία να επιτύχει. Ούτε καν οι Δεξιοί πιστεύουν τους Δεξιούς «Αντιμνημονιακούς» και, στον δεύτερο γύρο, οι ψηφοφόροι των αριστερών «Αντιμνημονιακών» πάνε σούμπιτοι στους κυβερνητικούς «Μνημονιακούς».

Φυσικά, εκατομμύρια Έλληνες εκφράζουν την αηδία τους για τους πολιτικούς: απέχουν

Κεντρική Μακεδονία, 10.057 στην Δυτική Μακεδονία και 2.828 στην Ηπειρο. Η αποχή αυξήθηκε κατακόρυφα, αλλά οι αριστεροί του «Αντιμνημονίου» ψήφισαν Μνημόνιο! Ο κυβερνητικός υποψήφιος κέρδισε 177.976 επιπλέον ψήφους στην Αττική, 67.639 στην Κεντρική Μακεδονία, 16.452 στη Θεσσαλία, 22.404 στον Δήμο Αθηναίων και 10.484 στον Δήμο Θεσσαλονίκης.

Στον «ΑτΚ», 21 Νοεμβρίου 2011, ο υποφαινόμενος κατέληγε:

«Ο λαός διεμήνυσε καθαρά ότι, στην καλύτερη περίπτωση, το πολιτικό σύστημα ασθενεί βα-

τον κρατισμό του, τους μη προνομιούχους του, τις αγοραίες δανειακές παροχές του, και τις πιο ληστρικές συντεχνίες του στον παμφάγο και άχρηστο δημόσιο τομέα. Συνεπώς, οι περισσότεροι τέως και νυν ψηφοφόροι της δεξιάς ΝΔ βρίσκονται ακόμη εγγύτερα στην κυβερνητική πολιτική παρά στην αντιμνημονιακή ρητορική Σαμαρά που κάποτε το συνειδητοποιεί.

Από τις 10 Φεβρουαρίου η κυβέρνηση Παπανδρέου άρχισε να πνίγεται σε μια κουταλιά νερό -σοσιαλιστικό, όμως! Το αλαλούμ προκαλεί ο ιταμός - τώρα υπόδικος- υπουργός Οικο-